

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4287/2020
07.10.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија Јасминке Станојевић, председника већа, Споменке Зарић и Бисерке Живановић, чланова већа, у парници тужиле – противтужене АА из ..., чији је пуномоћник Јасмина Милутиновић, адвокат из ..., против тужених ББ и ВВ, обоје из ..., чији је пуномоћник Јелица Меричка, адвокат из ..., Републике Србије коју заступа Републичко јавно правобранилаштво - Одељење у Краљеву и тужене-противтужиле ГГ из ..., чији је пуномоћник Властимир Никитовић, адвокат из ..., ради поништаја одлука, доделе стана у закуп и иселења, одлучујући о ревизијама тужене-противтужиле ГГ из ... и тужиле-противтужене АА из ..., изјављеним против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 4908/19 од 24.02.2020. године, у седници од 07.10.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈУ СЕ као недозвољене ревизије тужиле-противтужене АА из ... и тужене-противтужиле ГГ из ..., изјављене против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 4908/19 од 24.02.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Чачку П 312/16 од 23.02.2018. године, усвојен је тужбени захтев тужиле и утврђено према туженима ББ, ВВ и ГГ да су ништаве и не производе правно дејство одлуке Управног одбора АД „Партизан металпромет“ из Чачка од 26.08.2003. године и 20.10.2003. године, којима је трособан стан у ... описан изреком додељен туженој ГГ. Ставом другим изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиле да јој се додели стан у ... у закуп на неодређено време. Ставом трећим изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиле да се обавезу тужени ББ и ВВ да се са свим лицима и стварима иселе из стана у ... описаног изреком и стан испражњен од лица и ствари предају у државину тужили. Ставом четвртим изреке одбачена је тужба тужене-противтужиле ГГ у делу којим је тражено да се утврди према противтуженој АА и туженима ББ и ВВ да је по основу одлука од 26.08.2003. године и 20.10.2003. године противтужила носилац права трајног закупа на стану у ... описаном изреком, и да се поништи уговор о откупу наведеног стана, који је закључен између правног претходника АД „Партизан металпромет“ и тужене ВВ. Ставом петим изреке одбачена је тужба противтужиле ГГ у делу којим је тражено да се према туженима ББ и ВВ утврди да је ништава и не производи правно дејство одлука Управног одбора ДД „Партизан“ Чачак од 18.06.1992. године којом је предметни стан додељен туженом ББ. Ставом шестим изреке одбијен је захтев противтужиле ГГ да се тужени ББ и ВВ обавезу да предметни стан испражњен од лица и ствари предају у државину противтужили. Ставом седмим изреке одређено је да свака странка сноси своје трошкове поступка. Допунском пресудом од 08.05.2019. године одбијен је као

неоснован тужбени захтев тужиље АА да се према туженој Републици Србији утврди да су ништаве и не производе правно дејство одлуке Управног одбора АД „Партизан металпромет“ из Чачка од 26.08.2003. године и 20.10.2003. године, којима је трособни стан у ... описан изреком додељен туженој ГГ.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 4908/19 од 24.02.2020. године ставом првим изреке одбијене су као неосноване жалбе тужиље-противтужене и тужене-противтужиље ГГ, као и жалба тужених ББ и ВВ, и потврђене су првостепена пресуда и допунска пресуда. Ставом другим изреке одбијени су захтеви парничних странака за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против другостепене пресуде, ревизије су благовремено поднеле тужена-противтужиља ГГ из ... и тужиља-противтужена АА из ..., због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављених ревизија у смислу члана 410. став 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ 72/11 87/18), који се примењује на основу члана 506. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“ 72/11) и утврдио да ревизије нису дозвољене.

У тужби поднетој суду 20.10.2006. године, вредност предмета спора означена је на 101.000,00 динара. Противтужба је поднета суду 18.04.2011. године, а вредност предмета спора је одређена на 9.000.00 динара.

Према новелираном члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

С обзиром да вредност предмета спора очигледно не прелази ревизијски цензус из наведене законске одредбе, то ревизије нису дозвољене.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа-судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић